

שיינקין זלמן וצילה

זלמן שיינקין (1892-1979) יליד רוסיה, עלה לארץ מארה"ב עם הגדודים העבריים בינואר 1918, והגיע לעטרות עם קבוצת המייסדים ב-1920. בהיותו איש ספר שהאמין ברעיון הציוני ובעבודת אדמה, בחר להתיישב בעטרות עקב קרבת לאוניברסיטת הר-הצופים העתידית. ב-1930 נשא לאישה את צילה לבית רחלבסקי (1905-2002), שהצטרפה למושב מתל-אביב. צילה עלתה עם משפחתה לארץ בשנת 1921 מדרצ'ן-רוסיה. זלמן וצילה שיינקין הקימו בעטרות משפחה ומשק משגשג המבוסס על בקר וכרמים. בחזונו ראה אבא את עטרות גם מקום קיט ונופש ולשם כך הגדיל את הבית למטרות

נופש בעונת הקיץ. אבא הרבה בפעילויות ציבוריות כולל בתפקיד מוכתר הכפר על כל המשתמע מכך. במלחמת השחרור, עם עזיבת עטרות נפ אבא בקרב נוה-יעקב. לאחר שהיה בירושלים וביפו עברה משפחתנו עם שלושת הילדים לווילהלמה - בני עטרות. רצ"ב ציטוט קטעים ממכתבו של אבא המתאר נקודות ציון בחייו ובתקופה:

"באתי ארצה בגדודים העבריים מארה"ב בינואר 1918. לפני התגייסותי ובהיותי בצבא פעלתי בשביל התנועה הציונית בארה"ב ובאנגליה. בינואר 1920 השתחררתי מהצבא ומיד עברתי לגליל העליון להגנת תל-חי. כאשר נפל יוסף טרומפלדור עם אחדים מחברי הטובים ביותר, הוכרחנו לעזוב את הגליל העליון ועברנו לברות ומשם לירושלים. בירושלים בפקודתו של זבוטינסקי ואחר של רוטנברג התנדבתי להגנתה של ירושלים. בפעולה בעיר העתיקה נאסרתי וישבתי בכלא ירושלים. בהשתחררתי מהכלא נשלחתי לכבוש בחזרה את עטרות שנעזבה לפני הפרעות. במשך 28.5 שנות היותי בעטרות השתתפתי בכל מפעל ומפעל של ציבור הפועלים בארץ. ימים ולילות ביליתי עם אליעזר יפה כ"בא-כוח" עטרות בקביעת היסודות של תנובה... ובמפעלים שהוקמו מתוך הכרה בזכויות העם העברי בארץ..."

"...בן-גוריון שאמר לא עוזבים משקים בארץ, נתן לאחר שבועיים פקודה לעזוב... בדרכינו לירושלים הודיע לנו מפקד נוה-יעקב שלפי פקודת מפקד המחוז על חברי עטרות להישאר כתגבורת לכוחות הנמצאים בנוה-יעקב. יומיים אחרי זה נפצעתי ומאז אני בטיפול רפואי..."

על עזיבת עטרות כתב לאחיו בארה"ב "הפסדתי רכוש רב אך יותר מכל קשה היה לי אובדן הספרייה שלי"..." ואכן אחת לחודש היה נוסע מהמושב לתל אביב, מחטט בחנויות לממכר ספרים משומשים ומנסה להקים את ספרייתו מחדש. תמיד האמין וחתר לשילוב של עבודת אדמה עם חיי רוח וספר. העקרונות שעמדו לאבא במשך כל חייו היו יושר רב, צניעות, מוסריות ואהבה לזולת.

כתבו בנותיו: אסתר אברהמי ומשפחתה, מושב בני עטרות, רותי קסטנבאום ומשפחתה, כפר סבא.